

SMS

Slovenska
filharmonija

SMS 1

Sezona 2024/25

Prelomno

SMS 1 Sezona 2024/25

26. in 27. september 2024 ob 19.30
Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Prelomno

Orkester Slovenske filharmonije

Kahi Solomnišvili

dirigent

Urban Stanič

klavir

Ana Dolžan koncertna mojstrica

Zvonimir Ciglič (1921–2006)

Obrežje plesalk, simfonična koreografska
pesnitev za veliki orkester

Dmitrij Šostakovič (1906–1975)

Koncert za klavir in orkester št. 2 v F-duru,
op. 102

Allegro

Andante

Allegro

Igor Stravinski (1882–1971)

Pomladno obredje

Oboževanje zemlje

Uvod

Znanilci pomladi: Plesi mladenk

Obred ugrabitve

Pomladna kóla

Obred rivalskih plemen

Modrečev spreved

Modrec

Ples zemlje

Žrtvovanje

Uvod

Mistični krogi mladenk

Čaščenje Izbranke

Spominjanje prednikov

Obredno dejanje prednikov

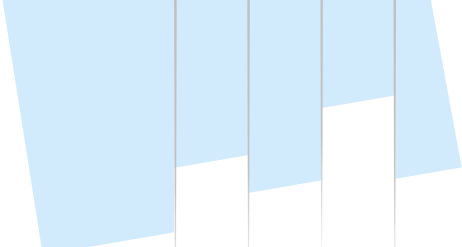
Žrtveni ples: Izbranka

V zgodovini slovenske glasbe 20. stoletja sodi **Zvonimir Ciglič** med bolj nenavadne skladateljske osebnosti. V osebnotnem pogledu je bil sorazmerno samosvoj, pogosto se je zapletal v spore in bil tudi navzkriž z novo povojno državno ureditvijo, čeravno se zdi, da razlogi za to niso bili toliko politične kot »nравstvene« narave. Na Akademiji za glasbo je bil študent kompozicije pri Lucijanu Mariji Škerjancu, obenem je doštudiral tudi iz dirigiranja, kasneje pa je večji del deloval kot učitelj na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani. Po vojni se je za nekaj časa zaradi sporov z oblastjo znašel celo v zaporu JLA, kjer je kar devet mesecev preživel v samici in tam naj bi v mislih napisal simfonično koreografsko pesnitev **Obrežje plesalk**. Toda ob tem se velja zavedati, da je Cigličev opus sorazmerno skromen, da se je k mnogim skladbam večkrat vračal in da je iz njih prevzemal tudi gradivo. Tako tudi *Obrežje plesalk* večji del sloni na materialu skladateljve klavirske kompozicije *Bakhanal*, nastale med drugo svetovno vojno. Že za klavirsko kompozicijo je značilno blokovsko nizanje različnih variant oziroma transformacij istega osnovnega motiva, pri čemer pa ne gre toliko za delo z motivom in njegovo razvijanje, temveč bolj za iskanje različnih transformacij in oblik iste osnovne motivične celice, ki je v primeru *Bakhanala* ujeta v značilno valovanje oziroma dviganje in spuščanje ter speta s stopnjevanjem pianistične pirotehnike.

Prav specifično delo z motivom – neskončno nizanje različnih variant iste izhodiščne motivične celice – je Cigliču omogočilo, da je material iz *Bakhanala* uporabil in nadalje razvil v *Obrežju plesalk*, ki zaradi bohotne orkestracije in ritmične ekstatičnosti upravičeno sodi med najbolj uspela slovenska simfonična dela. Skladatelj je program,

povzet po romanu češkega pisatelja in avanturista Jana Havlase (1883–1964), ki je malo pred prvo svetovno vojno z ženo obiskal Japonsko, Tahiti, Kitajsko, Singapur in Indijo, dodal šele ob popravljeni verziji skladbe (najpomembnejša razlika med verzijama zadeva orkestracijo, zlasti zmanjšano zasedbo rogov). Havlasa govori o ljubezni med lepo Faarumo iz tahitskega plemena Areojev in belcem, ki ukrade kraljičine bisere. Ti so tabu, zato tatova varujejo pred zasledovalci. A niz se pretrga in bežeča begunca izgubljata bisere, ne da bi za to vedela. Ko se moč tabuja izgubi, se Faaruma in njen ljubi zgrudita pod kopji zasledujočih vojščakov. Začetek skladbe z lirično temo v flavti z okraski in ozkim ambitusom v središču močno spominja na začetek *Pomladnega obredja*, katerega vpliv prepoznamo tudi v nekaterih drugih ritmičnih, teksturnih in harmonskih (bitonalnosti, ostrejši sekundni trki) situacijah. Material iz klavirske skladbe *Bakhanal* je ujet v postopne transformacije in ritmično zgoščanje, ki vodi do končnega »korala«, kombiniranega s »kriki« rogov, in umiritve s ponovitvijo začetne lirične teme.

Po izjemnem preboju z diplomskim delom, *Prvo simfonijo*, se je **Dmitrij Šostakovič** utrdil kot eden izmed vodilnih sovjetskih skladateljev, kar so samo še potrdile prve izvedbe opere *Lady Macbeth Mcenskega okrožja*. Toda po drugi svetovni vojni Šostakovičeva glasba vladajoči oblasti ni bila več tako pogodu, pri čemer

je pomembno vlogo v tej »ohladitvi« igrala prav omenjena opera, ki jo je kritika (mnogi ugibajo, da jo je morda napisal kar Stalin sam) v vodilnem sovjetskem časniku *Pravda* označila kot »kaos namesto glasbe«. Razmere so se za Šostakoviča spremenile šele leta 1953, ko je umrl Stalin. Prvo izvedbo je tako lahko ugledala temačna *Deseta simfonija*. Kljub takšni »otoplitvi« pa so se ponovno pojavili kritični glasovi in skladatelj je zato raje ostajal previden. Zdaj se je že znal spopadati z oblastjo: privoščil si je sicer nekaj resnih, težkih, protestnih del, nato pa se je skušal takoj »odkupiti« z enostavnejšimi skladbami, ukrojenimi po namišljenem modelu socialističnega realizma. V takšno igro politične korektnosti je mogoče umestiti tudi skladateljev **Koncert za klavir in orkester št. 2 v F-duru, op. 102**.

Šostakovič je bil dober pianist in je leta 1922 nastopil celo v Varšavi na prestižnem Chopinovem tekmovanju. Toda njegove klavirske skladbe ne razkrivajo tipičnega pianističnega sloga – izogibal se je vsem modelom, ki so prevladovali v glasbi 19. stoletja, in bil bolj naklonjen izčiščenim linijam ter prosojnim, pogosto tudi asketskim teksturam. *Drugi klavirski koncert* je napisal leta 1957 za sina Maksima, da ga je natančno na devetnajsti rojstni dan izvedel za svoj diplomski koncert. Morda je prav zato oblika koncerta enostavna in tudi zahteve po virtuoznosti niso prevelike. Skladatelj sam je v pismu svojemu študentu Edisonu Denisovu zapisal, da »je koncert brez umetniške vrednosti«, kar je seveda mogoče razumeti tudi kot cinično poigravanje s pogosto oznako sovjetskih političnih cenzorjev. Podobno kot *Prvi koncert* tudi *Drugega* prevevata humor in igriva iskrivost, toda tokrat ne najdemo prave parodije in groteske, kar pomeni, da je koncert v smislu osnovnega

razpoloženja v ostrem kontrastu s tragično težo *Desete simfonije* in dramatičnostjo *Enajste*, ki sta nastali tik pred koncertom in po njem.

Koncert je zasnovan klasično v treh stavkih hitro – počasi – hitro. Tema prvega stavka sestoji iz razloženih trizvokov in dvigajoče se kromatične linije, klavirski part pa izdaja aluzije na etude, ki jih v času šolanja spozna vsak mladi pianist: opravka imamo s tokatnimi odlomki, oktavami, razloženimi akordi in kromatičnimi lestvicami.

Posebnost drugega stavka je v njegovi zadržanosti in enostavnosti melodičnega materiala, ki ga najprej eksponirajo godala, temu pa odgovarja s podobno umirjeno temo klavir, ki modulira iz c-mola v C-dur. S počasnim stavkom je brez odmora spojen *Finale*, ki ponovno sloni na dveh temah: druga izmed njih je v sedemosminskem taktu, kar daje celotnemu stavku ritmično živost. V zadnji stavek je Šostakovič umestil tudi šalo: kmalu po drugi temi solist zaigra pasažo, ki jo gotovo pozna vsak mladi pianist – gre za vajo klavirskega pedagoga C.-L. Hanona za urjenje vseh petih prstov.

Dmitrij Šostakovič

Na začetku 20. stoletja se je v prve umetniške vrste ponovno postavil balet – umetnostna zvrst, ki se ji vse od vladavine Ludvika XIV., Sončnega kralja, ni več pripisovalo pomembnejše teže. Nemalo zaslug za vnovično rojstvo baleta gre pripisati ruskemu impresariju Sergeju Djagilevu (1872–1929), ki je dosegel, da je ruska oligarhija pričela finančno podpirati

predstavljanje ruske umetnosti v tujini. Djagilev se je osredotočil na Pariz, kjer je leta 1906 najprej predstavil rusko slikarstvo, nato ruske »klasične« simfonične literature, leta 1908 je sledila izvedba opere *Boris Godunov*, nato pa leta 1909 prvič balet, s katerim je požel največ uspeha. Kljub navdušenim glasovom pa so mnogi pariški kritiki ugotavljali, da ruski balet vendarle ne prinaša ničesar avtentično ruskega, zato se je Djagilev odločil, da naslednje leto razvajanemu pariškemu občinstvu ponudi balet, zasnovan na sižeju z močnimi ruskimi folklorističnimi potezami. Povsem logično je bilo, da je avtorja glasbe, ki bo prinašala okus po ruski folklorni avtentiki, iskal med učenci Nikolaja Rimskega - Korsakova, torej nesporne avtoritete med člani t. i. »ruske petorke«, skupine skladateljev, ki se je že v 19. stoletju zavezala ljudskemu izročilu. Potem ko so sodelovanje zavrnil štiri učenci Rimskega - Korsakova, je to sprejel peti – nadobudni **Igor Stravinski**, ki je do tistega trenutka napisal šolsko *Simfonijo v Es-duru* (1907) in tri partiture za simfonični orkester (*Fantastični scherzo, op. 3, Ognjemet, op. 4, Pogrebna pesem, op. 5*). Stravinski se je v svojem prvem baletu *Ognjeni ptič* (1910) navezal neposredno na izročilo svojega učitelja, izvedba v Parizu pa je Djagilevu prinesla dokončno zmagoslavje.

Po *Ognjenem ptiču* je Stravinski pričel snovati balet, ki naj bi v središče postavil siže iz prazgodovine. Toda vmes si je privoščil še krajši oddih od baletne glasbe in začel ustvarjati nekakšen koncert za klavir in orkester, ki naj bi ponazarjal tekmovanje med solistom in orkestrom. Toda s koncertom ni bilo nič, saj je bila Djagilevu glasba tako všeč, da jo je skladatelj pretil v svoj naslednji balet za impresarijevo skupino, *Petruško*.

Stravinski je tako svojo idejo baletne glasbe na prazgodovinsko temo uresničil šele leta 1913 s **Pomladnim obredjem**. Ruski slikar in arheolog, specialist za slovansko zgodovino in kulturo, Nikolaj Rerih je izdelal scenarij ter oblikoval tudi sceno in kostume. Balet s podnaslovom *Scene iz poganske Rusije* prinaša sosledje številnih ritualnih plesov, ki se končajo s plesom izbrane žrtve, ki naj »pomiri boga pomladi«. Stravinski je glasbo ustvaril med letoma 1911 in 1913, nato pa se je začel zelo dolg proces priprav na izvedbo. Zadnja generalka, ki so se je udeležili tudi predstavniki tiska, je potekala sijajno in vsi so si obetali novo zgodbo o uspehu, še posebej Djagilev, ki je podvojil ceno vstopnic, s čimer si je zagotovil, da se je premiere udeležila vsa pariška družbena smetana. Večer se je začel s priljubljenim baletom *Silfi*, v resnici orkestracijami Chopinovih klavirskih miniatur. A nadaljevanje je prineslo enega večjih škandalov v zgodovini glasbe. Mnogi pričajo, da glasbe zaradi huronskega vzklikanja in negodovanja občinstva mestoma sploh ni bilo slišati, zato se postavlja vprašanje, ali ni občinstva bolj kot glasba razvnela nenavadna koreografija takrat komaj triindvajsetletnega plesalca Vaclava Nižinskega, ki je namesto tradicionalnih baletnih pozicij zahteval sklonjena telesa in stopala, obrnjena navznoter. Šokantna je morala biti tudi vsebina, ki se sklene z žrtvovanjem mlade device – toda tudi ob takšnem huronskem polomu se je

pokazalo, da je škandal najboljša propaganda: naslednja, simfonična izvedba *Pomladnega obredja* se je spremenila v popoln triumf Stravinskega.

Balet je napisan za velik orkester, sestavljata pa ga dva dela – *Oboževanje zemlje* in *Žrtvovanje* –, ki sestojita iz uvoda, niza plesov in končnega rituala. Že uvodne minute glasbe kažejo skladateljev inovativni pristop. Fagot v nenavadno visokem registru prinese melanholično melodijo, eno izmed devetih, ki jih je skladatelj, kljub temu da je kasneje trdil drugače, prevzel iz folklornega gradiva. Tej misli se nato pridružujejo še številni novi drobni melodični okruški, ki se sestavljajo v gosto, utripajočo teksturo, iz katere se postopoma razvije osnovni harmonski oklep, v resnici bikord (kombinacija dveh akordov), izpeljan iz oktatske lestvice (lestvice, v kateri se izmenjujeta polton in cel ton). Ta postane izhodišče za številna nenavadna ritmična pulziranja in prav ritmična plat predstavlja najdrznejšo raven baleta. Če je Schönberg le malo poprej »emancipiral disonanco«, potem je mogoče trditi, da je Stravinski s *Pomladnim obredjem* na podoben način razvezal metrično-ritmični parameter. Melodični vzorci v skladbi so resda, podobno kot v *Petruški*, enostavni, omejeni na nekaj tonov, vendar so v nadaljevanju radikalno obdelani v harmonskem in ritmičnem pogledu. Ritem postane neodvisen od metruma, takšna emancipacija pa poteka na osi med stabilnostjo in nestabilnostjo. Tako ritmika skladbe pogosto zapada »pasivnim« ostinatnim odsekom, v katerih se enostavni ritmični vzorci v nedogled ponavljajo (pogosto so povezani s pedalnimi, torej stoječimi harmonijami), spet drugič prevladuje »aktivni« moment s številnimi premikajočimi se akcenti, ki padajo vsakič na drugo dobo v taktovskem načinu (*Plesi*

mladenk), neregularnost pa je lahko tudi posledica pogostega spreminjanja taktovskih načinov (zaključni *Žrtveni ples* prinaša zaporedne menjave 3/16, 2/16, 3/16, 3/8, 2/16, 3/16 in 2/8 taktovskega načina). V teksturnem pogledu je skladba večinoma homofona, bolj so osamosvojene posamezne zvočne barve, skladateljeva pozornost pa velja tudi številnim izjemnim orkestrskim efektom.

Na krstni izvedbi je bil objavljen naslednji scenarij baleta:

»Oboževanje zemlje.« Pomlad. Zemlja je prekrita z rožami. Zemlja je prekrita s travo. Veliko veselje vlada na Zemlji. Človeštvo se preda plesu in z vključitvijo v obred želi spoznati prihodnost. Sam najstarejši modrec sodeluje pri poveličevanju pomladi. Izloči se iz skupine, da bi se združil z rodovitno in čudovito Zemljo. Vsi ekstatično topotajo po Zemlji.

»Žrtvovanje.« Ob koncu dneva: po polnoči. Na gričih so posvečeni kamni. Mladostniki se igrajo mistične igre in zagledajo Veliko pot. Slavijo, oznanjajo Njo, ki je bila izbrana, da bo izročena Bogu. Njeni predniki so poklicani kot častne priče. Modri predniki človeštva razmišljajo o žrtvovanju. To je način, kako se je treba žrtvovati za veličastnega, razkošnega Jarila.*

Gregor Pompe

* V slovanski mitologiji bog pomladi

Kahi Solomnišvili

dirigent

Foto: Davit Čalidze

Gruzijski dirigent **Kahi Solomnišvili** je glasbeno kariero začel kot pianist ter se javnosti predstavil na najrazličnejših koncertih in festivalih. Leta 2007 je bil sprejet na študij dirigiranja na Državnem konservatoriju v Tbilisiju, kjer je šest let pozneje dokončal magisterij. Ob študiju se je udeleževal izobraževanj iz opernega in simfoničnega dirigiranja pri Gianluciu Marcianu, takratnem glavnem dirigentu Državnega gledališča Opera in balet v Tbilisiju.

Od leta 2014 je glavni dirigent v omenjenem tbilisijskem gledališču, leta 2017 je to mesto pridobil tudi pri Gruzijem filharmoničnem orkestru, s katerim je v preteklosti že sodeloval, v sezoni 2024/25 pa prevzema še mesto glavnega dirigenta Orkestra Slovenske filharmonije.

Leta 2017 je prejel nagrado Tsinandali na področju glasbe in leta 2021 na istoimenskem festivalu nastopil v vlogi pomočnika dirigenta. Od leta 2022 asistira svetovno znanemu dirigentu Charlesu Dutoitu, sodeloval pa je še s Poljsko baltsko filharmonijo Frédéric Chopina v Gdansku, izraelskim orkestrom Sinfonietta Beer-Shava, Tbilisijskim državnim komornim orkestrom – Gruzijem Sinfonietto, Filharmoničnim orkestrom iz Monte Carla in različnimi mladinskimi orkestri. Nastopil je na mnogih festivalih, med drugim na Festivalu Marthe Argerich v Buenos Airesu. Pogosto vodi tudi Buenosaireški filharmonični orkester in dirigira v gledališču Teatro Colón.

Urban Stanič

pianist

Foto: Karolina Pancernaite

Pianist **Urban Stanič** je pozornost slovenske javnosti pritegnil, ko je zmagal na slovenskem izboru za tekmovanje Evrovizijski mladi glasbeniki 2014 in se uvrstil na finalno tekmovanje v Kölnu, kjer je v ostri mednarodni konkurenci osvojil drugo nagrado. Od takrat je stalen gost v največjih slovenskih koncertnih dvoranah in kot solist sodeluje z najvidnejšimi slovenskimi orkestri, kot sta Orkester Slovenske filharmonije in Simfonični orkester RTV Slovenija, ter z dirigenti, kot so

Quentin Hindley, George Pehlivanian, Nil Venditti, Simon Dvoršak, Catherine Larsen-Maguire, Slaven Kulenović, Živa Ploj Peršuh, Kristiina Poska, Davorin Mori in Uroš Lajovic. Omeniti velja tudi njegovo navdušujočo izvedbo Schumannovega klavirskega koncerta v berlinski Koncertni hiši. Kot solist in komorni glasbenik koncertira v evropskih državah, kot so Avstrija, Nemčija, Litva, Nizozemska, Madžarska in Italija.

Marca 2023 je prejel nagrado za najboljšo izvedbo slovenskega dela in nagrado za najbolje uvrščenega slovenskega tekmovalca na 1. Mednarodnem klavirskem tekmovanju Festivala Ljubljana. Lavreat številnih mednarodnih in državnih tekmovanj se ob dejavnem umetniškem ustvarjanju dodatno izpopolnjuje pri prof. Stefanu Vladarju na Univerzi za glasbo in upodabljačo umetnost na Dunaju. Magistrski študij klavirja je z največjo pohvalo zaključil pri zaslužni profesorici Dubravki Tomšič Srebotnjak na Akademiji za glasbo Univerze v Ljubljani, kjer sedaj deluje kot asistent.

Njegova glasbena izraznost se prepleta s sposobnostjo logičnega mišljenja in analize. Izven glasbenih okvirov je namreč petkrat osvojil prvo mesto na državnem tekmovanju v logiki, dvakrat v matematiki in enkrat, v svoji starostni kategoriji, v šahu. Nadarjeni umetnik, ki so ga po uspešnem nastopu v Oranžnem abonmaju Slovenske filharmonije leta 2019 označili za »pianista, kakršnega smo doma čakali že dolgo«, je oktobra 2023 požel izvrstne kritike za samostojni recital v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma.

FKK 1

Filharmonični
klasični
koncerti

Otožno

Johannes Brahms:

Nänie, op. 82

Wolfgang

Amadeus Mozart:

Koncert za rog in orkester
št. 3 v Es-duru, KV 447

Johannes Brahms:

Simfonija št. 3 v F-duru,
op. 90

**Orkester
Slovenske
filharmonije**

**Zbor
Slovenske
filharmonije**

**Philipp von
Steinaecker**
dirigent

Blaž Ogrič
rog

10. in 11. oktober 2024 ob 19.30
Gallusova dvorana, Cankarjev dom

**Slovenska
filharmonija**

Glasba, vedno nova

www.cd-ec.si
www.filharmonija.si

SOS 1 Sodobne
orkestrske
skladbe

Slavnostno

ob 90-letnici

Lojzeta Lebiča in Vinka Globokarja

Nana Forte:

– barve tvojega srca –

Lojze Lebič:

Novembrske pesmi

Matej Bonin:

Vdih/Izdih

Vinko Globokar:

Voie | Pot

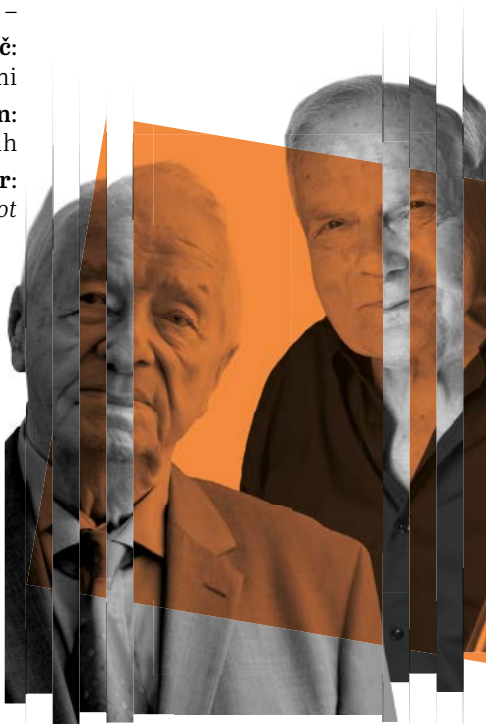
**Orkester
in Zbor
Slovenske
filharmonije**

Berislav Šipuš
in

Alja Klemenc
dirigenta

Boris Ostan
recitator

**Barbara
Jernejčič Fürst**
mezzosopran

27. november 2024 ob 19.30
Gallusova dvorana, Cankarjev dom

**Slovenska
filharmonija**
Glasba, vedno nova

www.cd-cc.si
www.filharmonija.si

Oktober 2024

DRUŽINSKI 1

Poslušajmo čustva

5. oktober 2024 ob 10.00 in 12.00

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Orkester Slovenske filharmonije

Zoran Bičanin *dirigent*

Katarina Habe, Franci Krevh *povezovalca*

Spored:

skladbe in skladatelji, ki odstirajo pisano paletu čustev in razpoloženj

PVC 1

Družinsko

6. oktober 2024 ob 19.30

predkoncertni pogovor ob 18.30

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Zbor Slovenske filharmonije

Sebastjan Vrhovnik *dirigent*

Tilen Bajec *orgle*

Spored:

Samo Vremšak: Psalm 100

Ciril Vremšak: Najlepši – naš Ave
Kako si nam draga
Slavite Marijo

Samo Vremšak: Psalm 137

Ciril Vremšak: Žanjica
Če na poljane rosa pade

Samo Vremšak: Ponte dei sospiri

Boris Vremšak: Balada
Svet je kakor ringaraja
Nekoč

Samo Vremšak: Črnomaljsko kolo – Most
Ziljska ohcet
Marija in brodar
V hartelcu rastejo rože lape
Ena ptička priletela
Zagorska narodna
Marko skače
Zeleni Jurij

FKK 1

Otožno

10. in 11. oktober 2024 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester in Zbor Slovenske filharmonije

Philipp von Steinaecker *dirigent*

Blaž Ogrič *rog*

Spored:

Johannes Brahms: Nänie, op. 82

Wolfgang Amadeus Mozart: Koncert za rog in
orkester št. 3 v Es-duru, KV 447

Johannes Brahms: Simfonija št. 3 v F-duru, op. 90

SMS 2

Velikopotezno

17. in 18. oktober 2024 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Pierre Bleuse *dirigent*

Marie-Ange Nguci *klavir*

Spored:

Ludwig van Beethoven: Koncert za klavir in
orkester št. 5 v Es-duru, op. 73

Gustav Mahler: Simfonija št. 5 v cis-molu

euoplakat

Sio1NET.

 DRUŽINA

TAM TAM

Če želite prejemati redna e-obvestila o programu Slovenske filharmonije, sporočite svoj e-naslov na info@filharmonija.si.

Koncertni list Slovenske filharmonije
Same mogočne skladbe – SMS 1
Izdala: Slovenska filharmonija
Direktor Slovenske filharmonije in
umetniški vodja OSF: Matej Šarc
Avtor spremne besede: Gregor Pompe
Jezikovni pregled: Ana Kodelja
Oblikovanje: Arih Dinamik, d. o. o.
Prelom: Vlado Trifkovič
Ljubljana, september 2024

Redakcija koncertnega lista je bila
končana 23. septembra 2024.

ISSN 2350-5117

Slovenska filharmonija –
Academia philharmonicorum

@slofilharmonija

Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10
1000 Ljubljana
T +386 1 2410 800
E info@filharmonija.si
www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je Vlada Republike Slovenije. Dejavnost Slovenske filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.

**Slovenska
filharmonija**